

troer, at denne Indbending er tilstrækkelig be-
svaret ved den Grundring, at den almindelige
Lønningeslov ikke godt paa en mere bestemt,
en mere fremtrædende Maade kan tilkjendegive,
at der skulde være en Undtagelse, eller at den
lovgivende Magt ikke har kunnet erkjende en
saadans Tilstedeværelse stærkere end ved at lade
samme Dag, som den almindelige Lov udkom,
emanere en særskilt Lov, der har en anden
Regel; thi deri ligger ganske vist en Undtagelse,
stærkere fremtrædende, end om den havde været
indeholdt i den almindelige Lønningeslov. Jeg
maa saaledes anbefale det af mig stillede
Vendingsforslag til det høitærede Things
Vedtagelse.

**Kirke- og Underviisningsminis-
teren:** Den Opsættelse, der er bleven gjort gjæl-
dende af den finantzielle Administration ved
disse Sagers Behandling, grunder sig paa en
Resolution, der er afgiven af Indenrigsmini-
steriet, dengang jeg var Indenrigsminister; det
vil derfor, haaber jeg, findes at være i sin
Orden, at jeg fremhæver de Grunde, som
gjorde Spørgsmaalet i den Grad tvivlsomt for
Indenrigsministeriet, at det ikke saae sig istand
til at gaae ind paa den af min høitagtede
Kollega fremsatte Anstuelse, hvis Vægt jeg for-
øvrigt paa ingen Maade skal miskjende. Jeg
haaber tilstrækkeligt at have tilkjendegivet den
Vægt, der ligger derpaa, ved at jeg i det andet
Thing selv stemte for det af min høitagtede
Kollega stillede Vendingsforslag, og dette har
jeg gjort, fordi jeg naar Spørgsmaalet maatte
ansees tvivlsomt, dog maatte skjønne, at det
var rigtigere for Lovgivningsmagten at be-
træde den mildere Vej, medens derimod den,
der har Ansvar, havde, forsaavidt den strengere
Fortolkning maatte befindes at være den rig-
tige, al Opsørgning til ved den administrative
Afgjørelse at holde sig til den strengere.
Spørgsmaalet angaaer væsentligt Fortolkningen
af Lønningesloven, og det tør derfor ogsaa
antages, at naar man har beskæftiget sig i en
Række af Aar med den Slags Love, deels
med deres Affættelse og deels med at bringe
dem til Anvendelse i det praktiske Liv, maa
det indeholde tilstrækkelig Undskyldning for,
at jeg tager Ordet i denne Sag, uagtet jeg

ikke er i Besiddelse af den Dannelse, der
egentlig maaskee alene maatte berettigede dertil.
Den Bestemmelse, hvorpaa det fornemlig kommer
an, er jo, som min høitagtede Kollega har be-
mærket, den, der findes i den af ham anførte
§ 4 af Retsbetjentloven af 19de Februar 1861,
hvor det hedder: „Samtlige disse Sager og
de i næste Paragraf bestemte Alberstillæg blive
derhos at udbetale i Overensstemmelse med Lov
af 31te Mars 1860 § 5 om Lønninger for de
i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd.“
Jeg skal nu først villig gjøre den Indvæmmelse,
at den bogstavelige Opsættelse af disse Ord maa
lede til den Antagelse, som er bleven gjort
gjældende af de juridiske Embedsmænds natur-
lige Bærg i denne Sag; men jeg tør dog
tillige fremhæve, at forbi Bogstaven saaledes
taler for denne Fortolkning, turde det dog der-
for ikke være afgjort, at den er den rigtige.
Der er en Maade, hvorpaa Alle, naar de
komme til et enkelt Lovsted, opfatte det, og det
er den bogstavelige. Dette gjælder ikke alene
i Jurisprudensen, men ogsaa i Theologien med
Hensyn til Skriftfortolkningen. Men naar man
saa trænger dybere ind deri, indseer man, at
det ikke gaaer an at fortolke et enkelt Sted
aldeles løsrevet, men at der tillige er at tage
Hensyn til Forbindelsen, Sammenhængen, til
de historiske Forhold og til andre Steder, hvis
bogstavelige Fortolkning vilde gjøre en modsat
Mening gjældende, og ved Hjælp af disse for-
skjellige bogstavelige Fortolkninger kommer man
saaledes til den saade Mening af det paa-
gjældende Sted. Den, der syssler meget med
en Sag i alle dens Enkeltheder, kommer derved
til denne Opsættelse af en enkelt given Side;
Den, der f. Ex. syssler med en Række af kriminelle
Tilfælde og kriminelle Bestemmelser, kommer,
naar der er Spørgsmaal om et kriminelt
Tilfælde, ganske naturligt til at bringe den
almindeligere Fortolkning til Anvendelse og
til ikke at lægge Vægt paa Bogstavfortolk-
ningen. Saaledes er det ogsaa ganske natur-
ligt Tilfældet med Den, der syssler med Løn-
ningeslovene og deres Fortolkning, at de komme
til at see paa det Hele, paa alle de for-
skjellige Omstændigheder, som der komme i
Betragtning, og det kan vel være, at det Til-
fælde undertiden kan indtræffe, at naar f. Ex.